

Η εορτή των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με επίκεντρο την ομώνυμη Ιερά Μονή στην βορειοδυτική όχθη της Τιβεριάδος εορτάστηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου την Κυριακή, 12 Ιουλίου 2026.

Της Θείας Λειτουργίας προέστη ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αγιοταφιτών Αρχιερέων και πατέρων.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Αρχιεπισκοπής για την εορτή:

Τήν Κυριακήν, 29ην Ιουνίου /12ην Ιουλίου 2026, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων Πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ἱεράν Μονήν -μετά τοῦ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ναοῦ ἀπό τοῦ ἔτους 1930 ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Δαμιανοῦ τήν κειμένην εἰς τήν βόρειον δυτικήν ὁχθὴν τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

Κατά τήν ἐορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναμνησκέται τήν ὁμολογίαν τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου «Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.» (Ματθ. 16,16) καί τό ἔργον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτι ἀνταπεκρίθη εἰς τήν κλῆσιν τοῦ Χριστοῦ, πορευόμενος πρὸς Δαμασκόν (Πράξ. 9,1-19) καί ἐκήρυξε τόν Χριστόν εἰς τὰ ἔθνη, ἀξιωθείς νά ἀνέλθῃ ἕως καί τοῦ τρίτου οὐρανοῦ, (Β' Κορ. 12,2).

Πρός τιμήν τῶν δύο τούτων ἁγίων Ἀποστόλων προεξῆρξεν θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ., ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ.

Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀκκρης - Πτολεμαΐδος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Μακαρίου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀρτεμίου Ἡγουμένου Χάϊφας, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς (ROCOR) Ἀρχιμανδρίτου π. Ρωμανοῦ, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῶν ὁμόρων περιοχῶν τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Προδρόμου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας ὑπό τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Καττάρων κ. Ἀριστόβουλον ἐλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί, παρουσία τῆς Πρέσβευς τῆς Ελλάδος εἰς τό Ἰσραήλ κ. Μάγιας Σολωμοῦ καί τοῦ κ. Μαυροειδοῦς, τῆς Προξένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου κ. Ἄννης Μάντικα ἐν προσευχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πιστῶν πολλῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καί ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καί τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καί ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καί ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς ...», (Β΄ Πέτρ. 3, 14-16).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἀγιογραφικῷ τούτῳ προσκυνήματι τῆς Καπερναούμ, ἔνθα ἡ ἐπώνυμος Ἱερά Μονή τῶν Ἀγίων ἐνδόξων πανευφήμων καί πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τὴν πάνσεπτον αὐτῶν μνήμην.

Οἱ ἅγιοι Πέτρος καί Παῦλος διακρίνονται μεταξύ τῶν δώδεκα μαθητῶν καί Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου, προσονομαζόμενοι «πρωτοκορυφαῖοι». Καί τοῦτο διότι Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐμακάρισεν αὐτούς, ἀνακηρύσσων τόν μέν Πέτρον «πέτραν» τῆς Ἐκκλησίας: «καί ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν...», (Ματθ. 16, 17-19), λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος. Τόν δέ Παῦλον σκεῦος ἐκλογῆς «εἶπε Κύριος πρὸς Ἀνανίαν: πορεύθητι ἐπὶ τὴν ρύμην τὴν καλουμένην εὐθεΐαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα...», «πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων υἱὼν τε Ἰσραὴλ»· (Πρβλ. Πράξ 9,11-9,15), ἱστορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος ἀποτελοῦν τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου, (Πρβλ. Ἐφ. 2,20). Καί τοῦτο διότι οὗτοι οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον Πνεῦμα Ἅγιον ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ ἐμφανισθέντος εἰς αὐτούς μετὰ τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγων: «εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ

πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται», (Ἰωάν. 20,21-23).

Ἑρμηνεύων τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Κυρίου, ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Λαμπρός ἀποφήνας τῷ μεγάλῳ τῆς ἀποστολῆς ἀξιώματι καὶ τῶν θεῶν θυσιαστήριον, καθάπερ ἔφην ἀρτίως, οἰκονόμους καὶ ἱερουργούς ἀναδείξας, ἀγιάζει παραχρῆμα τὸ ἴδιον αὐτοῖς πνεῦμα, διδούς δι' ἐμφανοῦς ἐμφυσήματος, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀραρότως πιστεύωμεν ὡς οὐκ ἀλλότριον τοῦ Υἱοῦ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐστίν, ἀλλ' ὁμοούσιον Αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ προϊόν τὸ ἐκ τοῦ Πατρός. Ἐδειξέ δέ ὅτι τοῖς εἰς θείαν ἀποστολήν δι' αὐτοῦ προχειριζομένοις ἢ τοῦ Πνεύματος δόσις ἀναγκαίως ἀκολουθεῖ». Καὶ ἀπλούστερον: ἀφ' οὗ κατέστησεν λαμπρούς ἐνδόξους μέ τὸ μέγαλον ἀξίωμα τῆς ἀποστολῆς... καὶ ἀνέδειξεν αὐτούς (τοὺς ἀποστόλους) οἰκονόμους καὶ ἱερουργούς τῶν θείων θυσιαστηρίων, ἀμέσως ἀγιάζει αὐτούς ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ τὸ δικό Του Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖον ἔδωσε διὰ φανεροῦ ἐμφυσήματος, οὕτως ὥστε καὶ ἡμεῖς ἀσφαλῶς, πρεπόντως νά πιστεύωμεν ὅτι δέν εἶναι ἀλλότριον (=ξένον) τοῦ Υἱοῦ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλ' ὁμοούσιον Αὐτῷ καὶ δι' Αὐτοῦ προϊόν, (ἐκπορευόμενον) ἐκ τοῦ Πατρός. Ὁ Ἰησοῦς ἔδειξεν ἐπίσης ὅτι ἡ δόσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀναγκαίως ἀκολουθεῖ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δι' αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ) προχειρίζονται εἰς τὴν θείαν ἀποστολήν.

Τό ἴδιον Αὐτοῦ Πνεῦμα, τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐνεφύσησεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί εἰς τούς κορυφαίους τῶν Ἀποστόλων Πέτρον καί Παῦλον. Διό καί ὁ σοφός Παῦλος λέγει: «διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· 6 καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν», (Α΄ Κορ. 12, 3-6).

Τοιαύτας ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔλαβον οἱ κορυφαῖοι. Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ θεσπέσιος Πέτρος εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦ Ἰησοῦ: «Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου» (Ματθ. 16,13), ἀποκριθεὶς εἶπε: «σύ εἶ ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», (Ματθ. 16, 16). Ὅμοίως καί ὁ θεῖος Παῦλος, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπεκάλυψε ὅτι «ἡρπάγη εἰς τόν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι», (Β΄ Κορ. 12, 4). Διό καί ὁ ὑμνωδός αὐτῶν ἀναφωνεῖ λέγων: «Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια...». Καί ἀλλαχοῦ ὁ ὑμνωδός βοᾷ καὶ λέγει: «Ἀφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας, ὥσπερ τις ἔμπορος, καὶ σαφῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολύτιμον», «Ἀξίως σοι ἐδωρήσατο

Χριστός, τὸ πολίτευμα, Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονώς, οἰκονόμος τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ».

Ὅντως οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων Πέτρος καὶ Παῦλος ἐγένοντο οἰκονόμοι καὶ ἱερουργοὶ τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς χάριν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἵνα κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον καὶ εἰς τὰ ἔθνη, τοὔτέστιν εἰς τοὺς εἰδωλολάτρας, ὡς μαρτυρεῖται ὑπ' αὐτῶν. Ἀκούσωμεν τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ», (Ρωμ. 15, 15-16).

Ἀκούσωμεν καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ὁμιλοῦντος περὶ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων λέγοντος: «Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ρήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται», (Πράξ. 10, 44-45).

Ἀμφότεροι οἱ κορυφαῖοι, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καί θείας Χάριτος ὄντες, μετά πάσης δυνάμεως εὐηγγελίσαντο τά ἔθνη, κηρύσσοντες καί διδάσκοντες «ὅτι καί ἐπὶ τά ἔθνη ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται» (Πράξ. 10,45). Καί τοῦτο

διότι ὁ Θεός δέν εἶναι προσωπολήπτης. «Ἐπ’ ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός», (Πράξ. 10, 34), κηρύττει ὁ θεηγόρος Πέτρος· «δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γάρ ἔστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ», (Ρωμ. 2,10-11), λέγει ὁ σοφός Παῦλος, ὁ ὁποῖος κατέβαλε κάθε προσπάθειαν διὰ νά σώσῃ μερικούς ἀνθρώπους. «Τοῖς πᾶσι γέγονα τά πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσω. Τοῦτο δέ ποιῶ διὰ τό Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνός αὐτοῦ γένωμαι», (Α΄ Κορ. 9,23). Ἐδῶ ὁ θεσπέσιος Παῦλος ὁμιλεῖ περί τοῦ σκοποῦ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ὁποῖος σκοπός δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. «Ὁ γάρ τοῦ Εὐαγγελίου σκοπός, τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία», σχολιάζει καί ἐρμηνεύει ὁ Θεοδώρητος Κύρου. Ἀξιοσημείωτος τυγχάνει ἡ ἐπισήμανσις τοῦ θείου Παύλου ὅτι: «ἔθετο ὁ Θεός ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους». Λέγει δέ τοῦτο ὁ Παῦλος, κατὰ τόν Ἱερὸν Χρυσόστομον, διότι οἱ Ἀπόστολοι εἶχον λάβει ὅλα τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Διό καί τούς ἀποστόλους προῦθηκεν, οἱ πάντα ἐν ἑαυτοῖς εἶχον τά χαρίσματα». Οἱ ἀπόστολοι ὡς μάρτυρες τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ, «οὗτοι γάρ ἀκηκόαμεν καί οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός», (Ἰωάν. 4,42), «ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος» (Β΄ Πέτρ. 1,16), ἀποτελοῦν τά θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μαρτυρεῖ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης ἐν τῇ Ἀποκαλύψει λέγων: «Καί τό τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καί ἐπ’ αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου», (Ἀποκ. 21, 44).

Ἡ ἐξέχουσα θέσις τῶν κορυφαίων Πέτρου καί Παύλου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διατυποῦται ὑπό τοῦ ὕμνωδοῦ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μετὰ τοῦ ὁποῖου εἵπωμεν: «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καί Παῦλον τοὺς θείους, τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης».

Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐτῶν, τούς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν τιμῶντες σήμερον.

Ἀμήν, ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά».

Μετά τὴν Ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ φίλεργος καί ρέκτης Ἡγούμενος μοναχός Εἰρήναρχος παρέθεσε κέρασμα ἀναψυχῆς ἐκ τοῦ καύσωνος εἰς τό Ἡγουμενεῖον καί τράπεζαν εἰς τὴν παραλίαν τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

